עמוקה · הספינה : **עמרס** · לתוכה דהוה רשות היחיד : **ואין גבוה** · שפחה ו' מן הימים כגון שמשוקעת בימים מכוסד משלה : **מטלטלים** **מעוקה ליס** · דרך דופנותיה כגון שופכין כדמפרש וחזיל לכתו בכרמלית לא גזרו : **אבל לא מן פיס לעוקה** · דלין תשמיש מן היס לתוכה דרך דפנות שלה ימלא ויטליך על הדפנות ירדו לקרקעית הספינה ולהכי נקט עמוקה ו' דאי לינה עמוקה ו' היא גופה כרמלית ומטלטל להדיא לקח מן היס לתוכה ואין גבוהה טפי (ג) ו' דוקא נקט דאי גבוהה ו' מותר לטלטל מן היס לתוכה דמכרמלית להי"ס דרך מקום פטור קא מטלטל דלריך להגביה לת ידו למעלה מי' ואע"ג דבכשות דאוריימא מרה"ר להי"ס מיחייב , בכה"ג (לעיל דף הי) כרמלית מיהא דכבון היא ולא גזור : **אבל לאו ממוקה** · שופך שופכים על תוכה והן יורדין דרך דפנותיה ליס : **בינלתא** · ספינות קטנות וקלרות מלמטה עד כחודו של סכין שקורין קוייט"ו : **אין מטלטלין בפוכו** · דלמא רה"י גינהו שלין בכרחבן לרבע מלמטה לפיכך אין מטילותיהן מחילות : **ואפי' ממרן אמן** · בשקלה שלהן גבוה שלא שלין רחב ד' למטה בשוד שלא הגביה ג' מקרקעיתו ואפי' יש בריחבו ו' גובה ג' לא מלטלינן מהן משום דלמא מחילה ניגהו הוה ליה תלויה : **אבל יש בפחות מג' גובה רוחב ד'** · שעד שלא הגביהו ג' הריחבו ד' הרי הן כמי שהן הקרקעיתן עולה עד כאן ומחילותיהן מחילות : **מורכבי** · ערבה דקה : **ומי מלינהו** · עד מקום ריחבן הרי הן כבורות לטלטל לס יש משפת כרמלית : **ולימא גוד לחים** · מכנגד מדת ריחבן העליון ולמטה בלילו הן יורדות עד הקרקע מבחוץ : **מרקסל** · לין עמוק ו' ואלו מודיעי לו גובה ' שמדת הקנה טולה לן בגובהו והקנה לין ריחב מרכבה שלא שלמו לומריס בחילות הטרקסל גוד לחים ונמלא מקיפות לת הקנה והו שקיק המחילות מן הקרקע ולמעלה לשוייה רלמו רה"י ולח זרק מרה"ר ולח מרה"ר לרה"י : **ומפו כפי** · ים שמין בדבר להכריע ולומר אר' חייל לאמר : **ותכמים פוטרין** · לומר לת לאמרי' גוד לחים להתיר מחילה תלויה : **ופם לת מיכרכו** · דלאמרי' כה"ג : **ולין כציקרו** · ריחב ד' : **ויש בקלר שלו ג'** · לוחו קלר של עיקרו שלו רחב ד' יש בו גובה ג' והייט רבותא דליכא למימר לגבוד ממקום שכלה ריחבו לקרקע לפ"ה הוי רה"י : **דלמרי' גוד לחים מחילה** · סביב מחילותיה משכנב ריחבה ולמטה כלילו הוי כולו שוה : **ר"נ** בציליתא דמשן נמי ניחא גוד לחים : **מידי ציריך כפם בני** · כולה לבייי לאמר לה לרב יוסף דהא דמייתי רחיה (ג) ותכמים פוטרים כלוס רבי' היל לכלן הא דטרקסל דקפטרי רבנן : **משום דסוף מחילה שהגדיים בוקעין כפ** · מלמטה בלרן תחת מחילות הטרקסל שהם פטוטות להלן מן הקנה לכל לד ובקיעת גדיים מעכבת מלמיחר גוד לחים שהרי עוברין תחתיה לבל בספינה ליכל בקיעה גדיים שלין לך עובר תחתיהן וכן בעמוד לין דרך להתחבל בו ולעבור תחת סיפוחו שלו חלת מעט : **בקיעת דגים לת שמה קיעה** · לפי שלין נרלין : **כאורכה** · שדרך להיות בה מחילות שבפלו תחתיהן וקילומת מלמעלה ותלויות : **מהו שפפיל** · למלטל בחורבה שלת תהא כפרוזה לרה"ר : **רבי** יהודה לומר עמוקה ' ואין גבוהה ' מטלטלין מתוכה ליס· וא"ת היכי מייתי סייעתת מדרבי יהודה כיון דרבנן פליגי עליה ותו"י דבהא לת פליגי חלת בעמוקה ' וגבוה ' דרבנן סברי כמכרמלית לרה"י דרך מקום פטור לחטור לתי"ג דרשויות דרבנן ור' יהודה סבר לחבל בעמוקה ' ואינה גבוהה ' למטלטל מתוכה ליס ולת מן היס לתוכה ר' יהודה לומר לס עמוקה ' ואין גבוהה ' כי' ור"ק ר' יהודה בעמוקה ' וגבוהה ' לת מבעי' דמותר למטלטל מטלטל גמור הוחיל ודרך מקום פטור קת מטלטל חלת נס בלילה גבוהה ' י' תקנה למטלטל כגון ע"י כתו דמפרש הס"ם וקשה לר"י דהשתת לרבי יהודה שרי מטלטל דרך מקום פטור בכשוות דרבנן ואפילו רבנן לת פליגי חלת בכחיטו עוטה בחתה במקום פטור ובפרק כילד משתתפין (עירובין דף פז:) פריך לזעירי דלמר לחטור להחליף דרך מקום פטור מכרמלית לרה"י ולזעירי קשיל פלוגתת דרבב"ג ורבנן דפליגי בהת ומסני לה והשתת הת תנאי דהכת דלת כוותיה ו"ל דמ"מ הני מילי להחס כיון דמני לאוקמי כוותי' מוקים להו : **עמוקה** ' ואין גבוהה ' . מהכת אין להקשות למ"ד לעיל מתרעת משמיע להכת מייתי בדליכת זיז כל שהוא להכיר :

הני ביציתת דמשן·לפיכך"ש דמפרש שהן קלרות מלמעה קשה דכי היכי דבטיל מדין רה"י משום לית בהו ס"ס דהוי מדין כרמלית בלמר ד' ה"ג ליבטיל מדין כרמלית בפוטה בפ"ק (דף ז:) לאין כרמלית פחותה מד' ולקלו בה רבנן מקולי רה"י דלי הוי מקום ד' (ג) כרמלית ולי לת מקום פטור ושוה מאי פריך לימת גוד לחים תמיהה מה מועיל ליכת גוד לחים תמיהה מבחוץ כיון שמבפנים אין שם ריוח מקום ד' ולת ניחת תשמיש ודופן הספינה שבקלר מבטל גוד לחים כמו חלוקה בחתלת לבעיל ושוה לי מיהה קלי ולחרבי לתי"ג דלת מלין כיון דיכול למלאות תמיד רה"י כלאמר בפרק חלון (עירובין דף עח·) משום דלי בעי מבת עליה מידי ומשתמש גבי מלאו כולו ביתיות וכרלה בפר"ח דביליתת הס הפיטות קטנות העטויות לחלך בתגמיס ושל שם שהמלכות על בלעי המיס קרי להו ביליתת ויש להם דפנות וקרקעית העטויות נסרים נסרים ויש חלל בין הנסרים והמיס נכנסין שם ויוצבין בה כמו במיס והיל עשויה כך שלפילו תתסף חיטה לטבעת לטולם וקלמר רב הונת כיון שהיל פרוסה דיטה בכרמלית ולין מטלטלין בה חלת בד' ולת חמרו חלת בזמן שלין בו נסר לנסר חלל פחות מג' לבל לם יש בין נסר לנסר חלל פחות מג' כלבוד דמי ולתי"ג שהמיס נכנסין בה לת היישינן וכרלה לל"ג שלין בפחות מג' ד' ולי מילוי כל החלל קלי ולחרבי מותר למטלטל בכולה :

מתקיף לה רב כהנת· למה לך כולי הלי לימת גוד לחים מחילת מי לת תשתת רבי יוסי ברבי יהודה לומר וכו' חלמת רבנן עליה דרבי יוסי ברבי יהודה לת תקן בפ' כילד משתתפין (עירובין דף פז:) גזוזטרת שהיא למעלה מן המיס לין ממלחין היממה חל"ש עשו לה מחילה ' מה לריך מחילה ' חלת מחילה ' בלת מחילה ' תסבי כמו בטרקסל דלוקה על גבי חציב ר' יוסי ברבי יהודה רה"י חבל למה לת תהבי גוד לחים לי תהבי גוד לחים דבעינן גבי גזוזטרת מחילה ' הייט למטלטל חבל לזרוק לת בעי מחילה ' כמו בטרקסל והכת הכי פריך לימת גוד לחים דכי היכי דת"ר יוסי בר' יהודה גוד לחים כשלין שם מחילה ' למיהוי רה"י להתחייב ר"ע בספינה שים שם מחילה ' לית לן למימר גוד לחים לקח למטלטל : **ויש** בקלר שלו ג' · פי' בקונטי' גבוה ג' מן התלך וקשה לשם הוה לך הרבה כמו קנה הוי טרקסל ומבטלי בקיעת גדיים גוד לחים וכרלה לר"י דהתת בקלר שלו ג' היינו שים בעוביי הקלר ג' דכיון שים בעוביי הקלר ג' ולמעלה רחב ד' שיוך ביה גוד לחים : **ומנא** תימרת דבעת מיכה כ' עבלת כו' · ות"ת תמלי לת פשוט דמתני' דכיפד משתתפין שהיל למעלה מן המיס וכו' דמשתני במחילה למעלה ותו"י דלי משתתפין ה"ת דה"ה לקח בשלר מחילות שלין בו מיס מהרת מחילה תלויה ולהכי מייתי מדבי מבלת דמפרש הטעם קל הוא שהקילו חכמים במיס :

פסיטת

רבינו חננאל

אע"פ שמצר אחר עולין בו בשבת כשיעור ד' אמות חייב ואפילו מכל סביביו משופע ועולה כיון שנובהו עשרה ושיפועו ד' אמות כרה"י דמיכנבהו כנון והמפרש בגמ' ובחיס (ד' סג). אמר רפי בר אבא כל כבשי כבשים נ"א ובחצה *) אמה ומחצה ואצבע ושליש אצבע אבל אם אין ההל עולה שיפועו יתר מד' אמות לא פ ח ש ב כרה"י ומפרש בפס עירובין פרק עושין פסין בעא מיניה רחבה פרבה תל המחלקם ', מתוך ד' אמות המחלקם ' מחייב בוקעין עליו משום רה"ר אי לא אליבא דרבנן לא תבעי לך השתא ומה התם דניחא תשמישתיה הא אמר רב נן לא אתו רבים מבטלי מחיצתא הכא דלא ניחא תשמישתיה לא כל שכן כי תיבעי לך אליבא דר' יהודה ואע"ג דשמיש רבה אליבא דר' יהודה [חרון] לאו אהלכתא כר' יהודה** (והא דרבי) דאמר אם היתה דרך הרבים פ פ ס ק ת ה יסלקנה לצדדין וחכ"א אין צריך דעיקר דשמעתא בעלות בית ומורדות שבא"י אין חייבין עליהן משום ה"ר לפי שאינן כדרכי מדבר ותנן נמי הניע להר סבליהו וחזור למדתו . אמר רבא ל"ש אלא בהר המחלקם ' מתוך ד' אמות אבל הר המחלקם ' מתוך ה' מורדו מדידה יפה רב הונא אתני אתני לה לקולא לא שנו אלא בהר המחלקם ' מתוך ה' אבל הר המחלקם עשרה מתוך ד' אמות אומדו והלך לו זרק לתוך ד' אמות ונתגלגל תוך לר' אמות פסור מ"ם שלא היתה מחשבתו תוך לר' אמות זרק תוך לר' אמות וחזר לתוך ד' אמות חייב והוא שנח בתוך לר' אמות ע"ג משהו ואחר שנח התם חזר . זה כבר פירשוהו לפ ע ל ה בפלוגתא דרבי עקיבא ורבנן דתנן הזורק מרה"ר לרה"י ורה"ר באמצע ר' עקיבא מחייב וחכמים פוטרין דרבנן סברי אע"פ שזרק בתוך ג' ברה"ר שהן כלבור צריך הנחה ע"ג משהו אבל קלופה לאו כמי שהניחה דפ"ה והתם בזורק מרה"י לרה"י ורה"ר באמצע ואע"ג דלא עבר ד' אמות ברה"ר אם נח ברה"ר ע"ג משהו וכן בזורק ברה"ר והעביר בזריקתו מתחלת ד' לסוף ד' אם נח ע"ג משהו חייב ואם לאו פטור אבל המעביר מתחלת ד' לסוף ד' אם כשיעור בבת אחת העביר אם נחה ע"ג

נדטאו (דף זאת ב')

פ' נו על הונא: הני ב' יצאתא ד' מישן אן מטולטלין בהן אותו באורבע

1. בזוד אחית מחיצה

2. מחיצה שהגדיים בוקעין בה

3. מחיצה תלויה

אבנב נ"ב ר' הונא

לוטות ר' הונא

פלבלות על אושרו של ר' הונא

"אלמא" אחרינן גוד אחית אחיתא של ר' הונא

לב א מיי' פע"ז מהל' שבת הלכה כ סמג לאוין סה טוש"ע א"ח סי' שמה סעיף ח :

לג ב טוש"ע א"ח סי' שסו סעיף ג כהג"ה:

לד ב מיי' פי"ד מהל' שבת הלכה יח :

להה ד מיי' שם הל' טז:

משורש חייב ואם לאו פטור דאמרינן לעניין הכותיא מהנות דרך שסיו משום דר' יוהנן מירוי דהוה המעבירו חפץ ברה"ר לאו אע"ג דכשהה דנקים ליה דאוזיל פטור כי מנח ליה חייב ואע"ג דהמעבירו מחנה לשלמא דרך שסיו לאו כי האי גונא מלקא מילתא לענין מעביר שצריך הנחה הבין הוא והא דאמר רבא היציא הצי נרונרת והניחה וחזר והוציא הצי נרונרת והעבירה דרך עליה חייב כלומר נצטרפת זו עם זו ונעשו כנרונרת ואקשינן והא לאו כי האי גונא מלקא מילתא לענין מעביר שצריך הנחה ע"ג משהו ותירץ רבא הוצי ברה"ר ולענין דבר שאינו בידו ותנלגל מהרה"י מידו ויצא להרה"ר צריך הנחה ברה"ר ע"ג משהו דתנן בענין הקורא בספר על האסקופה ותנלגל מידו ר' יהודה אומר אפילו אינו בטולק מן הקרקע אלא כטלא הוש נילל אצלו ואמרינן עלה אלא הא דאמר רבא תוך ג' לרבנן צריך הנחה ע"ג משהו לימא כתנאי א"ל לשמעיה . אלא כולה ר' יהודה היא הכי קתני הניח לו' מטחים הועבע אבל בטותל על הכתב בר"א בבותל משועע אפילו למטה מג' נוללו אצלו דברי ר' יהודה שר'

*) נפניו שם הגי' ג' חמות לחמה . **) כרחה דל"ל כהת דתמר שם היתה כו' לחת כתכמיס דס"ל דת"ל דעיקר דשמעתת וכו' .

רב נסים גאון

הויא לה מחיצה שהגדיים בוקעין בה · עיקר דילה בפרק כלאים פרק ד' מחיצת הקנים אם אין בין קנה לחברו ג' טפחים כדי שלא יכנס הנדי דילאך *) עלי אן כל מחיצה שהגדיים בוקעין בה אינה מחיצה ומשכחת לה בפרק אחד מן עירובין (דף יד) :

*) פירושו נעדכי הנס מוכת מזה